

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τῶν διαλαμφάντων Ἐπισκόπων ἐν ταῖς ἐπισημοτέραις Ἐπαρχίαις, καὶ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδασκάλων ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆ Σευήρης.

§. 1.

Τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας ὁ προβήθεϊς Νάρκισσος προϊστάμενος, ἦν ἄνθρωπος θαυματουργός, καὶ ἐνάρετος, δε ψευδῶς κατηγορηθεὶς ἀπὸ τινῶν, καὶ ἀγαπῶν τὴν ἀναχωρητικὴν πολιτείαν, ἔφυγε κρυφίως, καὶ διέτριβεν εἰς τὰς ἐρήμους μὴ γνωσκόμενος, ὅθεν ἀντίς αὐτὸν ἔγινεν Ἐπίσκοπος ὁ Δίων, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Γερμανίων, ἔπειτα ὁ Γόρδιος, εἰς τὸν κληρὸν τῶ ὁποῖοις ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Νάρκισσος, ἐπαρακαλέσθη ἀπὸ τῆς πεισῆς ἵνα λάβῃ πάλιν τὴν ἐπισκοπίαν, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπηρετῇ τὴν Ἐπισκοπῆς λειτουργίαν διὰ τὸ πολὺ γῆρας, ἔλαβον οἱ τῆς Γερμανίας πεισοὶ Ἀλέξανδρον τὸν λαμπρὸν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ Ἐπίσκοπον τότε τῆς Καππαδόκων χώρας, ἀπὸ ἀποκάλυψιν εἰς τῆτο κληθέντες ἵνα ἐπισκοπεύσῃ σὺν τῷ Ναρκίσσῳ καὶ νὰ διοικῇ τὰ τῆς Ἐκκλησίας (α) ὡς ἰσορεῖ ὁ Εὐσέβιος (β). τῆς δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας μετὰ τὸν Σεραπίωνα, ἔγινεν ὁ Ἀσκληπιάδης, ἐνδοξος διὰ τὴν ἐν τῷ διωγμῷ ὁμολογίαν, τῶ ὁποῖοις σώζονται καὶ ὑπομνήματα κατὰ τὸν Εὐσέβιον (γ). Τῆς δὲ Ἀλεξανδρείας μετὰ τὸν Δημήτριον τὸν ἐπισκοπέυσαντα ἔπει μὲν ἔγινεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡς κατωτέρω ρηθήσεται. Τῆς δὲ Ῥωμαίων Ἐκκλησίας προσατέυσας ὁ Βίκτωρ χρόνας δέκα, ἐτελεύτησε καὶ τῷ ἐνάτῳ ἔπει τῆς Βασιλείας Σευήρης, ἔγινεν ὁ Ζεφυρίνος.

Ἐπίσκοποι
Ἱεροσολύ-
μων.

Ἀντιο-
χείας.

Ἀλεξαν-
δρείας.
Ῥώμης.

Διδάσκα-
λοι τῆς Ἐκ-
κλησίας.
Κλήμης Ἀ-
λεξανδρείας.

§. 2. Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐν αὐτοῖς τοῖς χρόνοις ἐχηματίσαν Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Τερτυλιανός, καὶ Μινίκιος ὁ Φηλιξ.

§. 3. Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Τίτος Φλάυιος ἐπωνομαθεὶς, ἢ κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ῥωμαίων, ἢ πρὸς διαφορὰν Κλήμεντος τῶ Ῥωμαίῳ, καὶ ἄλλων, χηματίσας μαθητῆς τῶ Πανταίνου, τῶ ὁποῖοι καὶ διάδοχος ἔγινε τῆς

Ff 2

τῆς

(α) Ἴνα μὴ τὰ κεφάλαια διακόψωμεν, ἔκρινα ἔλογον νὰ μείνῃ εἰς τῆτον τὸν αἰῶνα τὰ περὶ Ναρκίσσου, ἀγκαλὰ καὶ εἰς τὸν τρίτον αἰῶνα ἔπεσε· διότι ὁ Νάρκισσος ἐπανέλαβε τὸν θρόνον εἰς τὰς εἰς· καὶ τὸν ἐκυβένησε ἕως τὰς εἰς· καὶ τότε ἔλαβε συμβουθὸν τὸν Ἀλέξανδρον, μετ' ὀλίγου ὁμοῦς κληρὸν ἔδωκε τὸ μαρτυρικὸν τέλος ὁ Νάρκισσος ἐτῶν εἰς· καὶ τότε ἔμεινε μόνος ὁ Ἀλέξανδρος περὶ ὃ κατωτέρω ρηθήσεται.

(β) Ἐκκλησ. Ἱσορ. βιβλ. 5. κεφ. 9. 1. α.

(γ) Ἐκκλησ. Ἱσορ. βιβλ. 5. κεφ. α.